

Walk'n'Talk-
INTERVIEWUNDERSØGELSE
Aarhus' Kødby

Transskriberet interview med følgende informanter:

■ Kunstneren, 10. marts kl. 12.00:

Peer, 29 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Boet i Aarhus hele hans liv, taget billeder af området, udstillet i området, del af kreativt miljø

Beskæftigelse:

Freelance fotograf

■ Kødby-lokale-lejeren, 5. marts kl. 15.00:

Henrik, 57 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Bor i Aarhus, har værksted i det gamle hesteslagteri, arbejder på ugenlig basis i værkstedet

Beskæftigelse:

Line Supervisor

■ Tilflytteren, 10. marts kl. 16.45:

Irene, 28 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Boet i Aarhus i 2 år, kender ikke området, deltog i byvandring dagen før

Beskæftigelse:

Arkitekt

■ Aarhusianeren, 7. marts kl. 16.30:

Cecilie, 28 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Boet i Aarhus hele hendes liv, kender stedet, men bruger det ikke

Beskæftigelse:

Folkeskolelærer

■ Den daglige kødbygænger, d. 11. marts kl. 10.00:

Amanda, 26 år

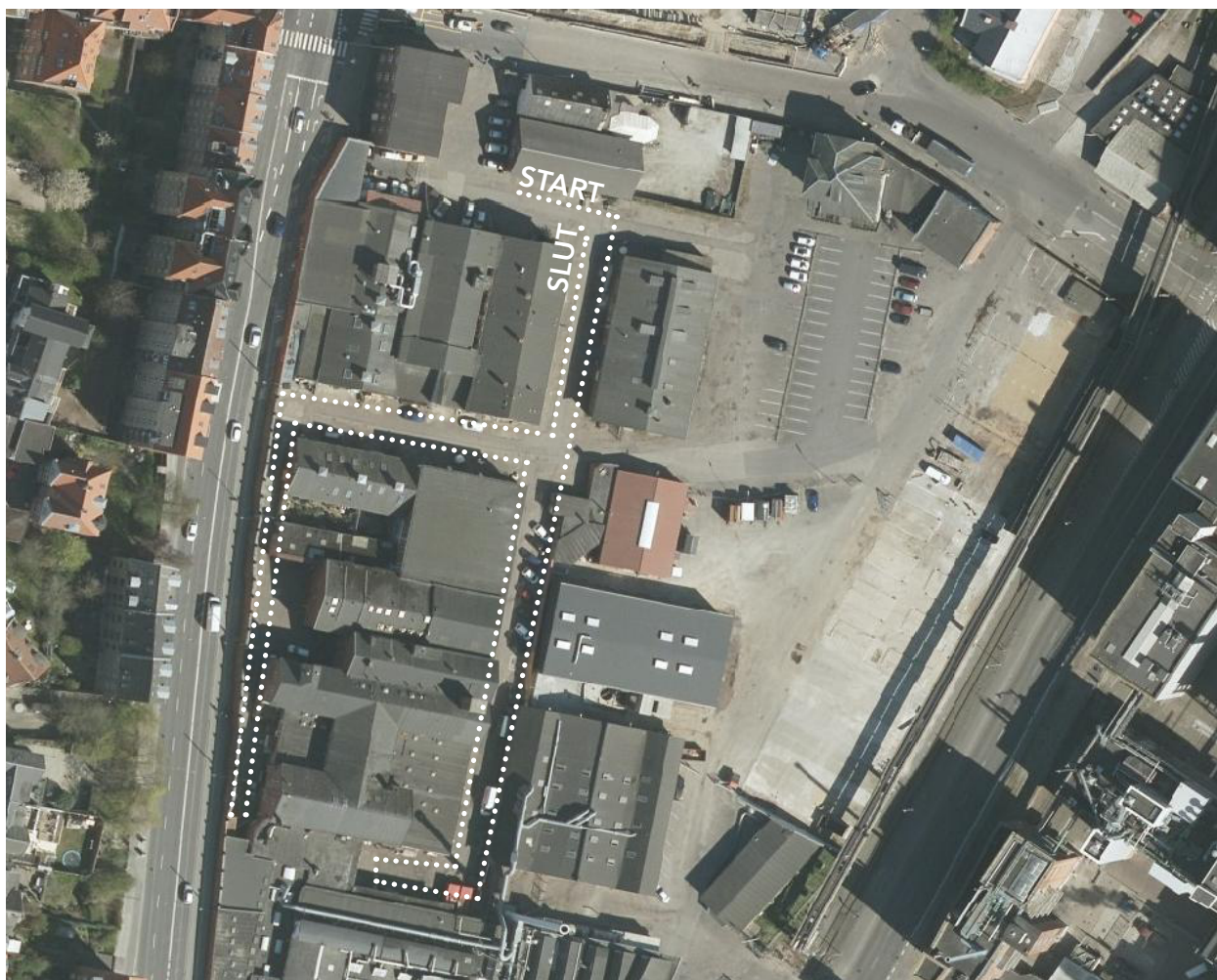
Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Praktik hos Frontløberne, kender stedet gennem det, kommer der dagligt

Beskæftigelse:

Studerende. Grafisk design og visuel kommunikation.

INTERVIEW SPØRGSMÅL

Navn?

Alder?

Hvad arbejder du med?

Kender du området? Hvordan plejer du at bruge området?

(Må jeg bruge dette interview i min forskning?)

Under telefonopkaldet sprugte interviewereren ind til følgende undervejs:

Hvad bider du særligt mærke i?

Hvilken følelse giver det dig at være her?

Hvad er du kommet til nu?

Hvad ser du nu?

Hvad synes du er mest fremtrædende?

Og hvad får det dig til at føle?

Tema - Hvorfor:

Se kulturmiljø gennem forskellige informan-
ters øjne. Ekspertens
rolle udfordres. Det
lokale liv inddrages.

Tema - Hvad:

Selve kulturmiljøet skal
undersøges. Kultur-
miljøet er objektet i
undersøgelsen.

Tema - Hvordan:

Fem informanter med
forskellig tilknytning
til stedet skal beskrive
hvad de ser, hvad det
får dem til at føle, på
den samme rute.

Design:

Informanterne intro-
duceres til den rute de
skal gå. Herefter går
de selv, mens inter-
vieweren (jeg) ringer
dem op. De går ruten
uden at blive forstyrret
af interviewerens (min/
mit) mimik eller krops-
sprog.

Teoretisk
forforståelse

Kombination af
en anerkendelse
af det individuelle
blik (med inspira-
tion fra Maurice
Merleau-Ponty),
samt en udvidet
forståelse af kul-
turarv, som noget
der i højere grad
er forbundet til de
mennesker som
erfarer stederne.
Denne kombi-
nation arbejder
med en teoretisk
forforståelse som
peger på kultur-
miljøernes ople-
velse.

Forskning-
spørgsmål

Det 2. forsknings-
spørgsmål:

Hvad karakterise-
rer kulturmiljøer,
når dette afsø-
ges i en udvidet
forståelse som
inddrager en
større bevidsthed
om den livsverden
kulturmiljøer kan
indgå i?

Teoretisk
spørgsmål

Hvad vægter
informanterne i
mødet med kul-
turmiljøet? Er der
elementer som
forstyrre oplevel-
sen? Vægtes de
historiske spor i
oplevelsen, og
hvilken oplevelse
giver det?

Er der ligheder
mellem informan-
ternes oplevelser,
eller forskelle, og
i så fald hvilke?
(kortlægning af
informanternes
forskellige ople-
velser)

Praktisk
spørgsmål

Hvad ser du?

Hvad bider du
særligt mærke i?

Hvad synes du er
mest fremtræden-
de?

Hvad får det dig
til at føle?

Hvilken følelse
giver det dig at
være her?

Svar

Beskrivelser af
hvad informanten
konkret ser, heref-
ter beskrivelse af
hvad det umiddel-
bart får dem til at
føle. Ofte opfulgt
af en uddybet
bekskrivelse af
hvilken holdning
de generelt har til
området. Eksem-
pelvis: "Jeg ser
en gammel stol,
den virker forladt,
det ser lidt trist
ud. Jeg kan godt
lide kontrasterne i
området."

FARVEKODNING

(se kodning i transskriberede interviews, sidste sider i appendikset)

Kategorier

					
Bemærkninger om historiske elementer	Bemærkninger om flytbare elementer	Følelsesmæssig negativ ladet kommentar	Følelsesmæssig positiv ladet kommentar	Kommentar vedrørende området om helhed	Kommentar vedrørende konteksten

Fordeling

Kødby-lokale-lejeren, Henrik, 57 år:

	Historie: 22	("Jamen jeg bider mest mærke i det originale, det gamle det helt gamle")
	Flytbare: 2	("parkerede biler, planter og potter, og ting og sager")
	Negativ: 2	("ikke meget liv, virkelig rodet")
	Positiv: 3	("særlig stemning, tidslomme, rigtig fine bygninger")
	Helhed: 1	("Det er det, der er en ganske særlig stemning")
	Kontekst: 2	("Danske Bank, Comwell")

Kunstneren, Peer, 29 år:

	Historie: 1	("mur med de her spidser på..")
	Flytbare: 4	("container, toilet, forladte elementer, have")
	Negativ: 4	("enormt rodet, lidt 'sad', lidt træls at se på, forladte")
	Positiv: 4	("sjov kontrast, vanvittig kontrast, vanvittig fed, fedt")
	Helhed:	
	Kontekst: 1	("De rygende skorstene")

Tilflytteren, Irene, 28 år:

	Historie: 9	("Røde mursten, som har sådan en fin gammel historisk kvalitet")
	Flytbare: 5	("en bil og nogle cykler, terrasse, potteplanter, containere og de store rør")
	Negativ: 4	("høj meget lukket, mennesketomt, lidt tomt, ikke så indbydende")
	Positiv: 10	("lidt nysgerrig, ret hyggeligt egentlig, indbydende, liv, velkommen")
	Helhed: 2	("at man er i en anden verden, sådan her.")
	Kontekst: 8	("Danske Bank, store industribygninger, det liv der er derinde")

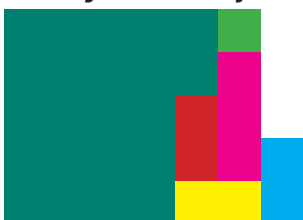
Aarhusianeren, Cecilie, 28 år:

	Historie: 9	("stald, vinderne, søjlerne, borgmur, middelaldermur")
	Flytbare: 16	("ligne sådan en kunstillation og det springer ret meget i øjnene")
	Negativ: 6	("slidt bygning, ret lukket, trashy, rodet, tilfældigt")
	Positiv: 6	("hemmelighedsfuldt, overraskende, hyggeligt, ret cool, ret nysgerrig")
	Helhed: 2	("er ret øde, men at der alligevel er nogle hernede og gør nogle ting")
	Kontekst: 4	("Comwell, kæmpe skorsten, industriområde")

Den daglige kødbygænger, Amanda, 26 år:

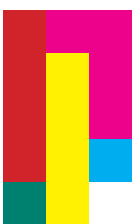
	Historie: 0	
	Flytbare: 16	("toilet, random ting, skulptur, container, kunst, havestole, plantekasser, tønder")
	Negativ: 12	("forladthed, slidt, skummel, ikke-sted, trist, uhyggelig, skummel følelse, smadret")
	Positiv: 15	("fællesskabsfølelse, sjov kombination, nysgerrig, hyggeligt, rart, åbent")
	Helhed: 11	("Jeg føler det er sådan en lille lomme i byen.")
	Kontekst: 1	("særlig stemning som jeg ikke synes man får andre steder i byen")

Kødby-lokale-lejeren, Henrik, 57 år:

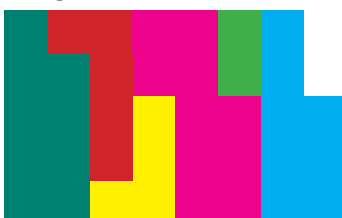
Henrik fokuserede meget på stedets historie i hans oplevelse af området. Han kender området godt og nævnte kun få gange nogle af de flytbare elementer. Han var meget redegørende, og mindre følelsesmæssig i hans beskrivelser. Dog med varme når han omtalte de gamle materialer.

Kunstneren, Peer, 29 år:

Peer drømmede sig ind bag døre og op på tagene. Han var meget nysgerrig og talte om generelle ting, efter han konstaterede hvad han så, fx. da han så slagteriet begyndte han at tale om at han ikke var veganer, men at det var ambivalent at se køerne blive slagtet.

Tilflytteren, Irene, 28 år:

Irene beskrev både de historiske materialer og de flytbare elementer. Som diagrammet viser er hun ganske ligeligt fordelt i hendes fokus. Dog en høj vægtning af stedet set i forhold til konteksten. Dette modsat de andre informanter.

Aarhusianeren, Cecilie, 28 år:

Cecilie beskrev de historiske materialer, men blev ofte distraheret af flytbare elementer. Hun var ganske ligeligt fordelt i hendes vægtning af de positive og negative ting.

Den daglige kødbygænger, Amanda, 26 år:

Amanda nævnte ikke noget om de historiske materialer, men i høj grad de flytbare ting. Desuden var hun overvejende følelsesmæssig i hendes beskrivelse og ganske stærk i sine udtryk omkring de negative følelser hun oplevede. Derudover fokuserede hun meget på stedet som helhed, modsat de andre informanter.

INTERVIEW: Den Daglige Kødbygænger

■ Den daglige kødbygænger d. 11. marts kl. 10.00:

Amanda, 26 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Praktik hos Frontløberne, kender stedet gennem det, kommer der dagligt

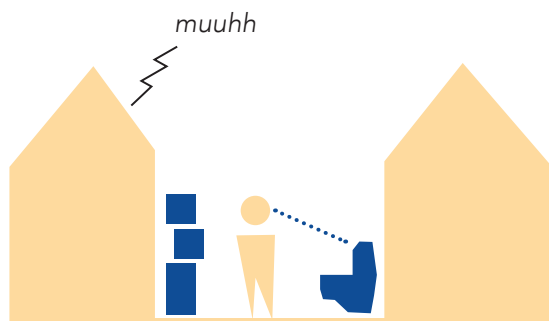
Beskræftigelse:

Studerende. Grafisk design og visuel kommunikation.

Vejr:

Koldt og let støvregn

Amanda beskriver hvordan hun ikke ofte er i zone 2 (se kort), men primært opholder sig i zone 1 - eksempelvis når hun holder pause på arbejdet. Zone 1 omfatter ankomsten fra Jærgårdsgade, musikforretningen Akustikken, Frontløbernes kontor, restauranten Kohalen og møbel-genbrugsstationen Reuse. Zone 2 omfatter, modsat zone 1's ekstroverte programmer, en række introverte programmer: private atelier, lydstudier og en række erhverv herunder en tegnestue og slagteriet. Zone 2 er desuden omfattet af blinde veje, og låste døre. Modsat er zone 1 mere åben med pladسدannelser, og tværeveje. Zone 2's blinde veje er uden "flugtveje", hvilket mærkes i Amanda's beskrivelse af stedet hvor hun bruger følgende udtryk: "utrygt", "forladt", "uhyggelig" og "skummel følelse". Dog bærer Amanda's beskrivelse af stedet også præg af en fascination af stedets kontraster. Amanda bruger modstandsparene: "uhyggelig"/"hyggelig", "forladt"/"liv", "ikke turde gå hen"/"nysgerrig på hvad det er for nogle steder", "skummel følelse"/"særlig stemning" (positivt ladet). Amanda beskriver også stedet som "en lille lomme i byen" og en "særlig stemning som jeg ikke synes man får andre steder i byen" og "en sjov kombination, sådan lidt industri, men samtidigt også så noget kreativt, vækstlag, på en eller anden måde.". Gennemgående i Amanda's interview binder hun særligt mærke i de flytbare elementer i kulturmiljøet: toilettet, skulpturerne udenfor tegnestuen, de skulpturelle kunstværker, selvbyggede terrasser med grønt, containere og parkerede biler.

Amanda beskriver de flytbare elementer i kulturmiljøet.

Denne beskrivelse af de flytbare elementer, som både bære præg af nysgerrighed, men som også giver en følelse af forladthed, udgør størstedelen af Amandas beskrivelse af stedet. Det bebyggede miljø, kulturmiljøet, bliver delvist overset og følelsen af forladthed og den utrygge følelse dominerer.

INTERVIEW: Aarhusianeren

■ Aarhusianeren, 7. marts kl. 16.30:

Cecilie, 28 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Boet i Aarhus hele hendes liv, kender stedet, men bruger det ikke

Beskræftigelse:

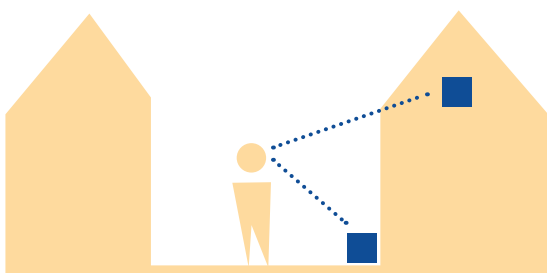
Lærer

Vejr:

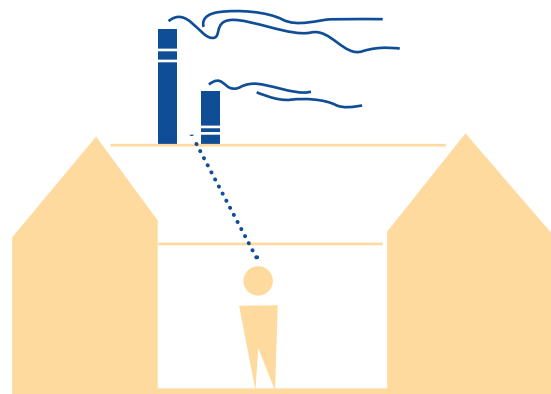
Klart vejr, høj sol.

Cecilie beskriver området ud fra et nysgerrigt blik på hvordan stedet bliver brugt, hvorfor nogle vinduer har gitter på, hvad den gamle træluge under taget har været brugt til og hvorfor der står installationer rundt omkring. Cecilie beskriver både de flytbare elementer (kunstinstallationerne, terrassen, skrald), men også bygningerne og muren. Begge dele beskriver hun med en høj detaljegrad, og gætter på hvorvidt bygningens vinduer indikerer at det har været en staldbygning, eller om ledningen til installationen betyder at der er lys i den om aftenen.

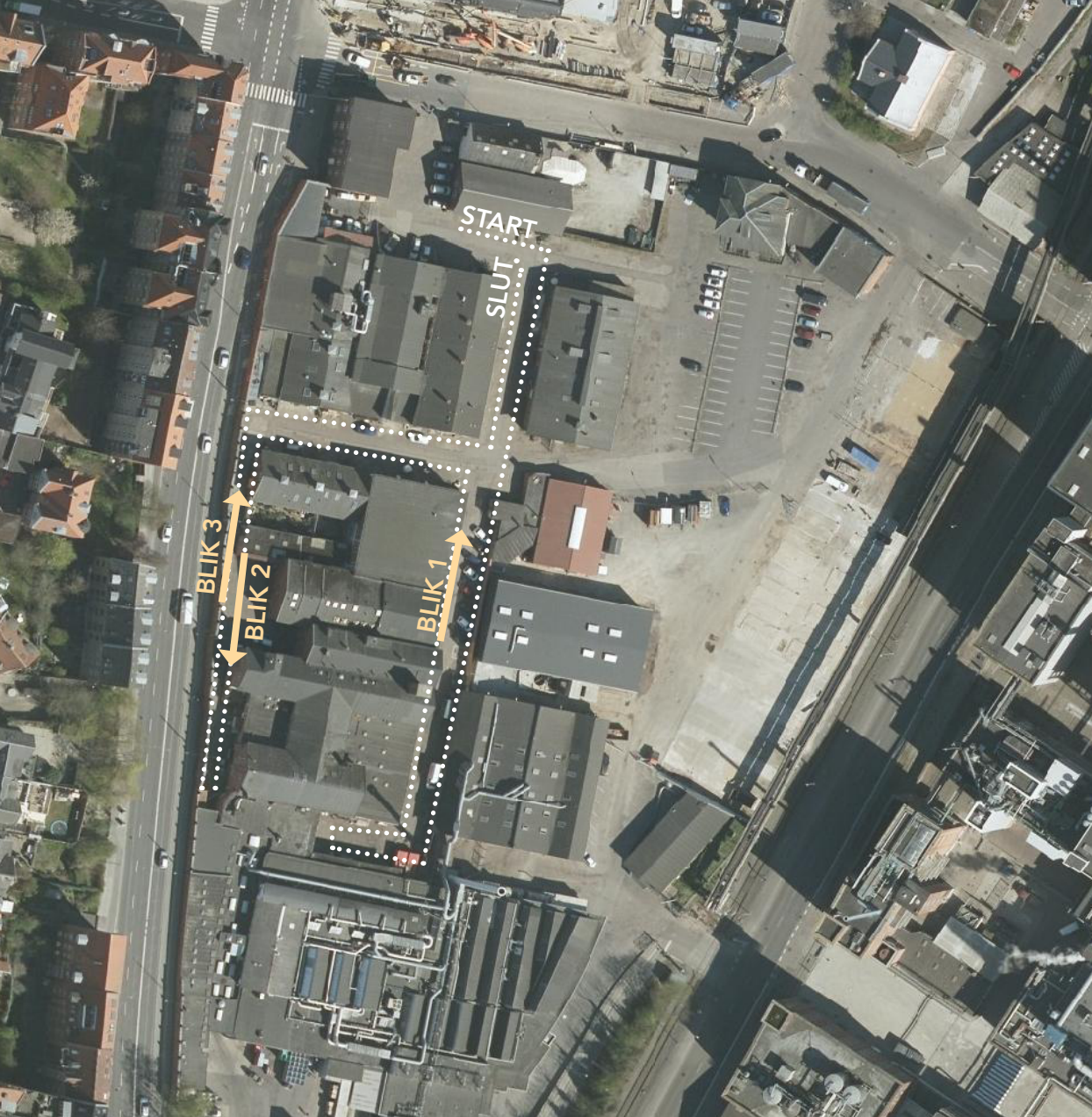
Derudover beskriver Cecilie stedet i forhold til konteksten. På kortet på højre side ses tre pile: blik 1, blik 2 og blik 3. Ved blik 1 beskriver Cecilie hvordan får forstærket følelsen af at stedet er industrielt når hun kigger frem for sig, hen af gaden, og kan se skorstene nede fra dokken. Når Cecilie bevæger sig ind i blindgyden langs den muren, får hun indtryk af at hun er i en anden verden. På tilbagevejen kan hun se Comwell i baggrunden, og dette synes hun er meget kontrastfyldt til den muren som hun kalder en "gammel borgmur" tilhørende en "middelalderby".

Cecilie ser detaljer og undre sig over hvad de bliver brugt til, eller har været brugt til.

Konteksten spiller ind på Cecilies oplevelse af kulturmiljøet (blik 1, 2 og 3).

INTERVIEW: Tilflytteren

■ Tilflytteren, 10. marts kl. 16.45:

Irene, 28 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Boet i Aarhus i 2 år, kender ikke området, deltog i byvandring dagen før

Beskæftigelse:

Arkitekt

Vejr:

Let overskyet, lidt sol.

Irene beskriver området meget redegørende. Hun mener at de røde mursten binder området sammen, og at de vidner om et historisk lag. Generelt kommenterer Irene redegørende på stedets sammenhæng, brug og konteksten, samt kontrasten mellem det aktive industri og de kreative initiativer.

Ved Situation 1, som er markeret på kortet på modsatte siden, kommenterer Irene på konteksten, blandt andet Danske Bank, som en udvikling der sker udenfor kulturmiljøet - men at kulturmiljøet er en anden verden. Derudover har hun indtryk af at hun er afskærmet fra resten af Aarhus når hun går langs den høje mur.

Afslutteligt i interviewet nævner Irene hvordan hun ikke troede hun måtte færdes i området.

INTERVIEW: Kødby-lokale-lejeren

■ Kødby-lokale-lejeren, 5. marts kl. 15.00:

Henrik, 57 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Bor i Aarhus, har værksted i det gamle hesteslagteri, arbejder på ugenlig basis i værkstedet

Beskæftigelse:

Line Supervisor (produktionsleder)

Vejr:

Let overskyet, lidt sol.

Henrik har haft værksted i området i over 5 år. Han har altid sin dør åben, så folk kan komme forbi, hvis de har lyst. Han ville ønske at flere havde deres døre åbne, så der generelt set var lidt mere liv dernede.

Han værdsætter de historiske rammer (kalkede vægge, røde mursten og brostenen), og mener ikke at en ny bygning ville kunne give ham det samme.

Da han går rundt og beskriver hvad han ser, bider han særligt mærke i de historiske elementer: røde mursten, tunge vægge, slidte mursten, glasklodser/ruder, træudhæng, bygningens facon, gule fliser, portnerbygning, togskiner, brosten, muren

Han beskriver en følelse af tid, og at tiden er synlig i materialerne. Derudover beskriver han hans tankestrøm når han ser de historiske dele: skinnerne og deres brug som kvægtransport, de gule fliser og hvordan der sikkert var blodstæng på dem engang,

Han sætter pris på at man kan se tidens tand i materialerne, slid og vind og vejr.

Derudover nævner han Dansk Bank som fylder meget i billeder når han kigger ned af gaden i kødbyen. Baggrundskulissen bliver væsentlig for ham her (blik 1).

INTERVIEW: Kunstneren

■ Kunstneren, 10. marts kl. 12.00:

Peer, 29 år

Tilhørsforhold til Kødbyen, Sydhavnen, Aarhus:

Boet i Aarhus hele hans liv, taget billeder af området, udstillet i området, del af kreativt miljø

Beskræftigelse:

Freelance fotograf

Vejr:

Overskyet, lidt regn.

Peer går og tager billeder mens vi snakker sammen. Han lader sig drage og opleves derfor som meget nysgerrig. Han ender med at finde nogle køer der er på vej til slagting. Han kan se dem bag nogle containere. Desuden åbner han en dør i en blindgyde som giver ham adgang ind i slagteriet. Han beskriver desuden hvordan han har lyst til at gå op af en brandtrappe op til en dør ovenpå en af bygningerne. Modsat nogle af de andre informanter oplever peer ikke området som utrygt eller lukket, men som noget der skal udforskes.

Han tager billeder af de mest kontrastfyldte ting: toilettet som står udenfor et kontor med folk i smarte tophuer, kunstinstallationer, forladte stole. Han beskriver kontrasten som spændende og som et væsentlig element i området.

Ved Blik 1 ser Peer ned på havnen, hvor industrien tårner sig op over Kødbyen. Dette blik tager han også et billede af og han pointerer at baggrunden er vigtig.

Ruten i 35 billeder

1. Start på rute - kig mod det aktive slagteri

4. Til højre, plantekasser

2. Til venstre, container med træ

5. I "krydset" - Tiny Office

3. Træ i container

6. Til højre, toilet.

7. Industribygning ved tværevej

10. Aktivistisk kunst mod slagteriet

8. Langs industribygningen mod slagteriet

11. Til venstre, containere

9. Til venstre, aktivistisk kunst mod slagteriet

12. Kig mod det aktive slagteri

13. Til venstre, lang staldbygning

16. Blik tilbage langs vejen, mod Jægergårdsgade

14. Parkerede biler, blottede brosten, slagteriet

17. Til højre ved tværvejen, kig mod muren

15. Til højre, blindgyde, kunst og Co-lab

18. Blik ned langs muren, mod syd.

19. Til venstre, afgrænset privat have/terrasse

22. Langs muren, mod syd.

20. Langs muren, mod syd.

23. Indsnævring langs muren, mod syd

21. Til venstre, pladsdannelse mellem bygninger

24. Blindgyde, mod syd, to parkerede biler.

25. Til venstre, terrasse

28. Blik tilbage langs muren

26. Til venstre, parkerede cykler, opbevaring

29. Pladsdannelse mellem bygningerne

27. Blindgyden, dør ind til slagteriet

30. Bygning for enden af vejen langs muren

31. Blik ned mod tværvejen

34. Blik ned mod det gamle hesteslagteri

32. Blik ned mod Kvægtorvet bag Tiny Office

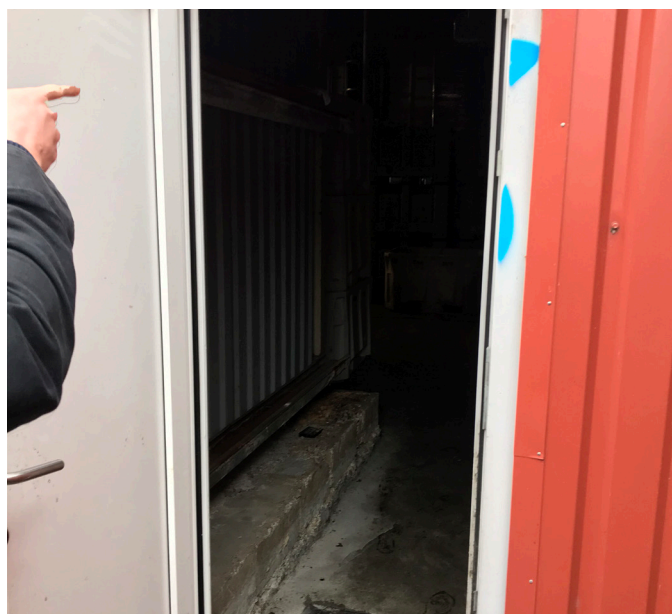

35. Det gamle hesteslagteri

33. Blik ned mod det gamle hesteslagteri

Peer's kig ind til slagteriet

Peer kigger ind i det aktive slagteri

Peer kommenterer graffiti på mur

Peer kigger ind til det aktive slagteri

Peer kigger ind til det aktive slagteri

Peer kigger ind til det aktive slagteri

Transskriberet interview med Amanda

Interviewer / I: Mathilde Kirkegaard, Ph.d. Studerende
Kvinde / K: Amanda, respondent

I: Hallo, okay. Navn?

K: Jeg hedder Amanda Sølund (? Tid: 0:06).

I: Ja og din alder?

K: 26.

I: Ja, og hvad arbejder du med?

K: Jeg arbejder med grafisk design (griner)... Og visuel kommunikation og lige nu er jeg i praktik hos Frontløberne. Laver nogle forskellige projekter.

I: Hvor kender du det her sted fra?

K: Jamen jeg kender det egentlig, til at starte med igennem en veninde, der sad, sammen med Sara Jarsbo. Øhm, og øh var hos foreningen Sydhavnen og så kom jeg op og besøgte det og så startede det ligesom bare der.

I: Ej hvor sjovt men øh ja, du må egentlig gerne begynde og og gå og stiller jeg dig nogle spørgsmål undervejs.

K: Ja, super.

I: Nå, jeg vil lige starte med at spørge, hvad er det du ser nu?

K: Jamen lige nu, der ser jeg nogle forskellige bygninger. Blandt andet end rød murstensbygning til venstre og så en gul bygning til højre.

I: Er der noget du bider mærke i?

K: Øøh, jeg bider mærke i det jeg ser til venstre nu som er sådan en slags **container** hvor der står Power Cool Race. Som jeg ikke helt ved hvad er, men det ligner en masse stykker træ som man kan bruge til at lave et eller andet, øh.

I: Hvad tænker du når du ser det? Ud over at du tænker hvad det bliver brugt til.

K: Jamen jeg ved ikke rigtig hvad det bliver brugt til men det ligner nærmest at det er sådan en udstilling. Udstillingsvindue med med øh, gamle materialer.

I: Ja, og hvad ser du så nu? Lige nu når du bevæger dig hen på det næste styk'.

K: Jamen jeg ser blandt andet et **toilet**. Der står ved siden af øh, arkitektfirmaet Gu... Gustil. Øøøh, så der er sådan nogle forskellige ting, sådan nogle **lidt random ting rundt omkring**. Nu her der ser jeg en **skulptur**, der er malet, jeg tror måske det er en form for papmaché, som er malet og ser rimelig smadret ud.

I: Hvilken følelse giver det dig når du går forbi de her ting? Du bider mærke i...

K: Jeg får lidt sådan en følelse, på en eller anden måde lidt **forladthed**. Men samtidigt også, noget **nyt liv** der starter.

I: Ja.

K: Nu ser jeg blandt andet noget **kunst**, her til venstre, som øh, som er hængt op, bare med sådan nogle hesteklammer tror jeg.

I: Okay, ja.

K: Det er meget sjovt, det er sådan en meget **sjov kombination**, sådan lidt af industri men samtidigt også så noget kreativt, vækstlag, på en eller anden måde.

I: Og hvor er du nu, hvad ser du nu?

K: Jamen nu er jeg helt nede i enden, helt nede ved slagteriet.

I: Mmh.

K: Hvor man ligesom kan begynde og høre lidt lyde, sådan lidt industrielle lyde og måske kan jeg høre en ko i baggrunden. Men så er det jo så, her til højre, et spillested, tror jeg det er, øh Collab. Hvor der hænger en **gyng**e udenfor. Det er sådan en **sjov kombination** af alt muligt og noget vand kan jeg høre.

I: Hvad er det der er særligt fremtonende lige hernede.

K: Øhm... Jamen øh...

I: Eller er der noget du bider særligt mærke i? Altså nu nævnte du lige gyngen og nogle lyde og...

K: Ja, jamen jeg synes egentlig bare det er en **sjov kombination a mange forskellige ting**, altså der er sådan en, ja der er lavet en form for **kunstværk** hernede. Og det er sådan, det er sjovt det der med at der står et kunstværk og så er det lige ved siden af et stort industrielt slagteri og der kommer noget røg op. Det er sådan en, **særlig stemning som jeg ikke synes man får andre steder i byen**.

I: Okay, ja. Hvor bevæger du dig nu?

K: Jamen nu går jeg så tilbage, forbi et (? 4:20) kan jeg se der står, det ser meget **slidt** ud.

I: Ja.

K: Det ligner virkelig sådan en lidt **skummel** dør, hvor man ikke helt ville turde og gå hen.

I: Nej.

K: Så det. Det er sådan lidt et sted hvor man, ja så kan jeg kigge ind ad vinduerne ved nogle arkitekter, som sidder og har gang i alt muligt man ville ikke ane det hvis man ikke kendte steder, at de sidder og arbejder der.

I: De ting, du beskriver du ser, hvad for en følelse giver det dig når du går forbi, går forbi det?

K: Jeg bliver meget **nysgerrig**, egentlig. Altså sådan, Gud, hvad foregår der her? Og, altså fordi der sidder så mange mennesker hernede som man slet ikke møder til daglig.

I: Mmh.

K: Altså selvom jeg er her til daglig. Øh, så jeg bliver egentlig sådan **nysgerrig** på hvad det er for nogle steder og hvad folk går og laver hernede. **For jeg tror der sker rigtig meget spændende**, som man egentlig ikke lige opdager hvis ik' man, altså færdes her... Snakker med folk.

I: Mmh. Hvor går du henne nu?

K: Nu går jeg lige omkring et hjørne, øhm, af en murstensbygning. Hvor jeg faktisk kan se der er... Et parkeringsskilt og det kommer faktisk lidt bag på mig, for jeg troede ikke der ville komme **parkeringsvagter hernede** men øh, men jeg ved heller ikke helt om det er i funktion.

I: Nej. Hvorfor tænker du at der ikke ville komme P-vagter derned?

K: Jamen det er fordi, det er igen det der med det føles på en måde lidt forladt, altså, at det er sådan... Det er lidt som det er sådan et, ej jeg vil ikke sige et ikke-sted, men altså, det er måske også fordi det regner lige nu og er sådan lidt trist i vejret og der er ikke rigtig, jeg ser ikke nogen mennesker, jeg ser mere nogle forladte bygninger. Og så står der nogle havestole, de der hvide plastic stole som ligger lidt og flyder, der er mange ting som er sådan lidt forladt på en måde.

I: Giver det dig en særlig følelse? Altså før der blev du lidt nysgerrig når du kom om på den der side, er det så lidt mere forladt?

K: Ja det er lidt mere forladt, der står, så står der nok to biler hernede men øh, men på en måde er det også sådan lidt uhyggeligt fordi jeg ikke ved helt hvad jeg kommer hen til.

I: Nej.

K: Også er der ligger så mange ting og jeg kan blive sådan lidt, åh, møder jeg lige pludselig nogle mennesker (griner). Som øh... Jeg ved ikke engang hvad det var jeg skulle være bange for, men det giver sådan lidt en skummel følelse i hvert fald.

I: Okay, hvad er det der, hvordan ser omgivelserne ud der nu, hvor du går?

K: Jamen nu kommer jeg faktisk forbi en terrasseagtig. Så står der erhvervsmagasinerne. Og der står et par cykler, det ligner på en måde et hjem. Eller et sted hvor der ligesom er nogle der er, ofte. Og det ligner alligevel at de har prøvet at gøre det lidt hyggeligt, ved at sætte nogle plantekasser ud og sådan lidt, det er som om at de har prøvet at lave deres egen oase lidt, sådan gemt lidt fra resten. Øhm, og nu kommer jeg forbi sådan en have, sådan imellem to bygninger, som egentlig er ret fed, øh men den er helt vokset til og der står helt vildt mange øh, planter og træer og buske. Øhm, og sådan, mærkelige ting, det er som om det bare er en samling af alt muligt.

I: (Griner).

K: Øhm, det er meget hyggeligt egentlig, synes jeg. At man sådan kan opdage, og så står der...

I: Er det det der er mest fremtonende, der hvor du er lige nu, er det haven?

K: Øh, ja. Det vil jeg sige det er fordi resten det er mest egentlig bare en vej der er lidt smadret eller noget asfalt, øhm. Igen en kombination af nogle sjove sådan, en have og så står der nogle containere og nogle tønder og så noget. Og så kan man høre nogle sjove lyde, sådan nogle lidt knirkende lyde.

I: Nå. Hvad kommer du til at tænke når du høre det? Er det sådan...

K: Jamen jeg tænker industri eller... Hm ja, det er sådan lidt... Arh nu kan jeg høre det er nogle, det er nogle der arbejder faktisk. En form for værktøj de bruger, sådan en slibe eller skære ting.

I: Okay.

K: Det er sådan lidt øh, sådan lidt tandlægeagtigt på en måde.

I: Okay, ja nå sjovt. Hvor bevæger du dig hen nu?

K: Jamen nu kommer jeg faktisk hen til frontløberne igen og den her store øhm, containere med det der form for lille udstilling eller hvad det er der er lavet derinde. Så nu jeg tilbage

I: Nu du tilbage og, og hvad er dit endelige blik på det rum du er i nu?

K: Det rum jeg er i nu?

I: Ja, sådan med Frontløberne, nu er der blevet lidt mere åbent måske?

K: Jeg synes det her virker mere, mere åbent ja. Det er lidt mere øh... Det virker som om der kommer, altså der er mere liv her på en eller anden måde. Jeg føler at jeg er mere tryk her, det er nok også fordi jeg er her oftere, end hvor jeg var før, og der holder cykler og så noget. Det gør ligesom, det gør ligesom...

I: At der er tegn på liv?

K: Jaa, lige præcis.

I: Nu siger du at du bruger området oftere, hvordan bruger du det her område?

K: Jamen jeg bruger det hvis jeg har brug for en pause, hvis jeg har brug for at komme udenfor, så øh, jeg sidder meget foran en skærm og sidder oppe ved Frontløberne og snakker med de mennesker der er men det er ofte at vi... Hvis vi lige har brug for en pause og så noget, så kan vi lige finde på at gå en tur ud, blandt andet ned til (? Tid: 10:48) og det synes jeg egentlig er meget rart. Ja der sker nemlig lidt. Nogle gange så går vi lige en lille tur rundt, bare lige sådan for at se. Men det er meget sådan et sted hvor man lige hilser på hinanden og så noget og det synes jeg egentlig er fedt nok, det er sådan en øh, der er alligevel lidt fællesskabsfølelse rundt omkring. Uden at man rigtigt egentlig kender hinanden.

I: Ej hvor fedt. Det er jo lidt noget særligt, en lille lomme.

K: Jamen det er det nemlig lidt. Jeg føler det er sådan en lille lomme i byen.

I: Nå ja, men hvad hedder det øh, tak for din hjælp. Jeg vil lige slutte af med at spørge om jeg må bruge det her i min forskning?

K: Det må du gerne ja.

I: Tak for det, hej hej.

Transskriberet interview med Cille

Interviewer / I: Mathilde Kirkegaard, Ph.d. Studerende
Kvinde / K: Cille, respondent

I: Hvor kender du det her sted fra?

K: Jeg kender det fordi min lillesøster har lavet udstilling hernede på et tidspunkt.

I: Mmh. Og øh bruger du nogensinde stedet?

K: Nej, det gør jeg nok egentlig ikke.

I: Nej okay, det er i orden. Okay, så må du egentlig gerne begynde at gå, så vil jeg starte med at spørge dig hvad du ser?

K: Jamen umiddelbart så ser jeg en sådan lidt **slidt bygning** men når man sådan kigger efter så virker det som om der faktisk er **ret mange gamle detaljer** øh men man kan sådan næsten ikke se det og så ser det sådan ret råt ud. Fordi der er sådan gitter foran vinduerne, sat for.

I: Mmh, er det noget du bider særligt mærke i?

K: Ja fordi det kommer egentlig til **at se ret lukket ud** når der sådan er sat gitter op foran, og tingene sådan er lukket af og der er meget hegn.

I: Okay, er det noget, hvad synes du er mest fremtrædende?

K: Jamen når nu sådan kommer længere hen, så kan jeg se at der er nogle der har lavet sådan noget der måske næsten kunne ligne sådan en **kunstinstallation** og det springer ret meget i øjnene, fordi det ikke rigtig minder om noget af det andet der er her.

I: Hvordan ser kunstinstallationen ud?

K: Jamen det er, et bord hvor der er nogle nedløbsrør, der sådan er sat sammen. Og så sidder der en dukke op af, og så ligner det at der står, måske noget der engang har været en sæbekassedille, ved siden af og måske er det slet ikke kunst, men det kommer man til at tænke på, når man ser det.

I: Hvad for en følelse får du når du er her både ved kunstværket og ved de rammer, de rammer du beskrev før?

K: Jamen jeg synes egentlig at det er sådan et sted man **bliver ret nysgerrig** på for jeg synes egentlig at det er ret tydeligt på en eller anden måde **er ret ødet men at der alligevel er nogle hernede og gør nogle ting**. Så sådan, så der måske egentlig plejer at være liv her, fordi der sådan er nogle småspor. Så nu er jeg også kommet et sted hen hvor der hænger nogle **billeder** f.eks. Så ind i alt det rå så hænger der lige pludselig nogle **kunstværker** imellem det hele.

I: Ja, spændende. Jeg vil spørge dig igen hvad du nu ser?

K: Nu er jeg kommet ned til bunden, hvor jeg går forbi en **skraldecontainer** og der er nogle, en bygning, som egentlig lidt, minder mig om en **stald** øh, i forhold til den måde at **vinduerne** sidder på.

I: Mmh, og hvad bider du særligt mærke i ved det her stykke af din rute?

K: Jamen igen det her fornemmelse af at der er nogle store bygninger og så det der med at der er sådan meget råt hernede.

I: Mmh, og hvad for en følelse giver det så?

K: Jamen jeg synes egentlig der **er ret cool** og nu er jeg kommet længere ned hvor der er noget **kunst** og det ligner at der er noget der måske kunne være et spillested øh for enden, som ser ret interessant ud.

I: Nu du øh, på vej tilbage igen? Ja, nu når du går den modsatte vej.

K: Ja nu det sådan lidt mere den anden bygning, sådan. Det ved jeg ikke jeg kommer til at gå og kigge lidt ind ad vinduerne.

I: Det er den store hvide bygning... Og søjlerne

K: Ja lige præcis.

I: Så kommer du til at gå og kigge ind ad vinduerne?

K: Ja, der var nu vinduer hvor man kunne se, ja der stod noget vandpibe og hang et eller andet ned. Sådan så man godt kunne forestille sig at der godt kunne være nogle unge mennesker der hang ud derinde.

I: Ja, spændende. Er der noget du bider særligt mærke i nu?

K: Jamen, egentlig så det der med så at kunne kigge fremad. Altså i stedet for de bygninger jeg går ved siden af. Så det perspektiv der er ind, en fornemmelse af at ligesom kunne kigge indover byen, fordi der jo er den her kæmpe skorsten, som ligesom rager op og gør en opmærksom på at man går i noget industriområde.

I: Ja, spændende. Hvor går du henne nu?

K: Øh, nu drejer jeg ned ad gaden. Og kommer til et stede hvor der også er noget der minder om sådan en blanding af så nogle installationer men måske også noget man skal kunne sidde på. Øh.

I: Igen noget lidt kunst eller hvad?

K: Ja, det tænker jeg umiddelbart at det godt kunne være. Der er trukket ledninger til en af dem, så måske det er noget der kunne tændes om aftenen.

I: Mmh, spændende og hvad øh, er der andet du bider mærke i her udover siddeinstallationen eller hvad det er?

K: Ja, så ligner det at der generelt, ja noget der godt kunne være nogle forskellige værksteder der står planter sådan lidt rundt omkring, øh og jeg er kommet til et skilt nu, eller et sted hvor der er et skilt hvor der står baggårdsstræde hvor man så bliver guidet hen af noget der ligner en gammel borgmur.

I: Okay, ja, hva øh hva øh, hvad for den dig til at føle når du når du går langs den og kigger på den?

K: Jamen egentlig sådan lidt overrasket fordi jeg ved at jeg ret mange tider har gået på den modsatte side, øh og ikke har lagt mærke til muren men herfra der ligner det faktisk noget fra sådan et eller andet middelalderby.

I: Ja. Nu det lidt et andet rum du går i på grund af nogle andre bygninger og den høje mur. Kan du beskrive det du ser?

K: Jamen det er nogle ret store høje bygninger. Hvor det ligner at der i den ene af dem er en sådan ret gammel sådan luge, øverst oppe, som om der engang har været noget der skulle hejses op og ned her. Øh, og så er det sådan en blanding af at her, på den ene side er sådan lidt trashy, fordi her er sådan lidt rodet og sådan lidt tilfældigt og hvad hedder det... Graffiti og der står sådan gamle cykler og skrald omkring. Men på den anden side og så når jeg kommer herved forenden, kan jeg se at der er nogen der har etableret, der sidder sådan en lille form for terrasse men nogle planter og sådan, det ser egentlig meget hyggeligt ud selv om det samtidig er trashy.

I: Okay, jaer. Hvor langt er du langs ruten nu?

K: Jamen nu begynder jeg at gå tilbage, jeg er nået ned til enden og nu begynder jeg at gå tilbage den vej som jeg er kommet.

I: Og hva'e, hvad bider du særligt mærke i når du så går den modsatte vej nu?

K: Jamen egentlig lidt at nu, før da jeg gik hen ad muren og bare kiggede ind i den her baggård så, altså sådan, så bliver det lidt en fornemmelse af at man er på vej et andet sted hen, end midt inde i byen men nu når man går den anden vej tilbage, så kommer Comwell og man kan se en kæmpe kran og det på en eller anden måde, det totalt modsatte af den mur som ligner sådan en gammel middelaldermur.

I: Ja, okay. Så det har lidt en kontrast?

K: Ja, meget.

I: Og øh, hvor går du nu? Er du på vej væk fra muren igen?

K: Jeg er næsten nede for enden og er nu kommet forbi et sted, hvor jeg faktisk, fordi at muren er brækket ned så jeg kan se der er en baghave som jeg ikke lige opdage før fordi at muren var for høj, fra den side jeg kom fra. Så hvor der ligesom mellem de her huse, er noget der ligner en have. Som igen er meget sådan ukold og der står en masse pletter og træer, plastic stole men det ser også meget hyggeligt ud.

I: Men den er der ligesom også nogle der har indtaget?

K: Ja.

I: Hvad får det dig til at føle, når du ser sådan et, lidt mere hjemmeligt?

K: Jamen det er jo sådan en fornemmelse af at, altså nu er jeg også kommet hen et sted hvor der f.eks. står noget bænk og nogle små planter, at der egentlig faktisk er mennesker hernede og bruger deres tid her. Øh, måske mere end bare en gang i mellem.

I: Mmh.

K: Og nu går jeg forbi noget, noget værksted måske ligner det, noget træværksted måske.

I: Noget træværksted. Er der noget på, du er vel lidt sådan på din tilbagerute nu, er der noget som du ser på en anden måde fra den her vinkel?

K: Jamen lidt sådan en fornemmelse af at hvis jeg kigger ned mod alt det store, øh, fabriks noget, jamen så virker det her lidt mere sådan et eller andet lille samfund hvor folk de hænger ud fordi der jo egentlig er ret mange steder hvor man kan sætte sig.

I: Ja. Er der, har du et ord eller et eller andet her til sidst, du kan sige, kendetegner den rute du lige har gået bpå?

K: Øhm... Måske, sådan lidt hemmelighedsfuld. Eller sådan overraskende, fordi at man når man går igennem stykket, finder ud af at, umiddelbart når man lige står og kigger ned, så virker det bare som jamen, bygninger. Så finder man ud af ret mange steder på vejen at der faktisk er mennesker der har sat ting op. Så det er sådan, ja måske lidt hemmelighedsfuldt.

I: Nå, spændende. Tak for hjælpen Cille.

Transskriberet interview med Irene

Interviewer / I: Mathilde Kirkegaard, Ph.d. Studerende
Kvinde / K: Irene, respondent

I: Jeg vil bare starte med at spørge med hvad du ser?

K: Jeg ser gamle bygninger, forskellige stilarter og... Lav tæt bebyggelse.

I: Er der noget særligt du bider mærke i?

K: Jeg bider mærke i de røde mursten, som har sådan en fin gammel historisk kvalitet.

I: Er det noget af det der er særligt sådan fremtonende der hvor du går?

K: Ja det synes jeg. Jeg synes det siger noget om bygninger.

I: Hvad får det dig til at føle?

K: Det får mig til at føle at der faktisk er her en historie, en slags ånd, i de her bygninger som er ret interessant. Det føles som om at det er noget der ligesom er bygget, samtidigt. Øøhm.

I: Det hænger sammen på eller anden måde.

K: Ja, præcis.

I: Hvor går du øh nu? Hvad er du kommet til nu?

K: Øøhm, jeg går ned imod nu, det som jeg tror er det eksisterende slagteri. Det føles ligesom en indkørsel, der står nogle containere. Og der holder nogle biler. Det føles meget sådan industrielt, eller hvad man skal sige.

I: Okay, hvad øh hva, hva, hvad ser du? Eller hva'e hva' er særligt fremtonende lige henede?

K: Lige her der bliver det industrien, der bliver det containerne og de store rør og skorstenen.

I: Og hvad får det dig så, til at tænke eller føle når du ser det her, lidt mere industrielle?

K: Jamen det føles som industri. Det føles som en arbejdsplads, fordi øh, ikke så indbydende.

I: Tænker du at du har lov til at være der eller tænker du at du bliver lidt nysgerrig på det eller bliver du lidt nervøs, eller bliver du, hva'e hva'e, får du sådan en særlig følelse når du så'en går derned?

K: Mmmh, jeg bliver sådan lidt nysgerrig på hvad der sådan foregår derinde. Fordi der ligesom er sådan en mur, eller at det sådan er aflukket. Men kan se at der er, at der ligesom er noget der og at der sker noget der, men det er lidt svært at sige, hvad det er, udover, altså nu ved jeg så at det er slagteriet men ellers er det sådan lidt svært og... Men det føles og lidt sådan at man måske ikke helt må være her, der er ikke nogen mennesker og der er meget øh... Der er lidt lukket måske.

I: Okay, ja. Og hvordan er du, er du på vej tilbage nu eller hvor bevæger du dig nu?

K: Ja, ja, ja. Nu er jeg tilbage.

I: Og hvad, hva' ser du nu?

K: Hmm, nu går jeg tilbage af den her der føles lidt som en indkørsel, men der er lidt mere åbent når man går den her vej, ja øh, der er udsigt henover, de, de lave bygninger. Og man kan se nogle af de nyere bygninger henover bagved. Ja. Som står lidt i kontrast til det man går i mellem her.

I: Ja okay. Og hvad får det dig til at føle?

K: Hmm. Det føles lidt som om at der er en udvikling, men at den ligesom er på den anden side og det her det er så lidt, lidt noget andet. Som ik', som ik' er med i det her, der sådan, de her høje nye bebyggelser.

I: Ja okay, mmh. Og hvor går du henne nu?

K: Nu er jeg næsten ved Tværvejen.

I: Mhh. Og hvad ser du hernede?

K: Går til venstre ned ad Tværvejen nu, så kan man lige pludselig meget meget tydeligt høre vejen.

I: Ja.

K: Omme på den anden side. Og går ned imod den her mur, der afskærer mig.

I: Mmh.

K: Der er stadig de **her fine lave, forskellige bygninger**. Men stadig sådan, meget **mennesketomt** og lidt sådan, der er mange døre og mange porte men lidt svært at bedømme om der egentlig er noget bagved dem, **lidt tomt**.

I: Hva'è, hvad får det dig til at føle når du går her?

K: Altså lidt mere sådan **indbyende** synes jeg, det føles som om at der står nogle **potteplanter** og nogle stole og lidt som gør, at det føles som om at det godt kunne være lidt mere **liv** her. Jeg føler mig lidt mere **velkommen** eller hvad man skal sige.

I: Og det mener du så står i øh, i kontrast til før?

K: Ja i kontrast til før. **Ja i kontrast til nede for enden dernede**, med den mere industrielle følelse.

I: Mmh, med slagteriet dernede. Den mere industrielle følelse.

K: NU går jeg langs, ned langs muren.

I: Mmh, er der noget særligt du bider mærke i her?

K: Alts meget lyden ude fra vejen.

I: Mmh.

K: Og så **den høje mur**, så man er sådan helt afskærmet fra, fra byen.

I: Ja okay, mmh. Er du på vej ned i enden eller hvad?

K: Ja. Ja det er jeg nu. Går øh, går ned langs de her huse, hvor der er, særligt bygningerne heromme hvor der er lidt mere lukket. Ikke helt så mange vinduer. Nu kommer jeg ned i enden, hvor der holder **en bil og nogle cykler**.

I: Nå.

K: Og der er en lille **terrasse**.

I: Mmh. Er det terrassen, bilerne og cyklerne du øh, dit blik det falder på?

K: Ja jeg synes specielt terrassen. Det virker som, det virker som nogen der har fundet et lille sted at være og så har de gjort det, gjort det til noget. Så her er, her er sådan ret, **ret hyggeligt egentlig**. Øhm... Men jeg synes for hele det her område, så er det særligt den her **mur** man ligger mærke til, når man går her. Jeg går tilbage af nu.

I: Ja. Og hvordan vil du beskrive det?

K: Jamen øh, jamen altså øh, meget **høj meget lukket**, som sådan en **barriere ind imod byen og det øh, det liv der er derinde**.

I: Mmh.

K: Men også på en måde, som noget der **skærmer, hvad skal man sige, på en, på en positiv måde**. Også at det her område ligesom ligger, ja skærmet fra fra særligt fra vejen og trafikken der.

I: Mmh, mmh. Og hvad er mest, nu går du, er du på vej tilbage nu eller hvad?

K: Ja.

I: Ja. Hvad bider du mærke i på tilbagevejen?

K: Mmmh, der bider jeg særligt mærke i **Danske Bank**, der titter frem deromme bagved.

I: Den er der igen.

K: Ja den kunne man ikke se ligeså godt før, her her herfra kan man tydeligt se den, som den toner sig henover, bygningerne. Og det virker, det virker lidt sådan, ja, det virker lidt som om at **man at i en anden verden, sådan her**. I forhold til at så ligger der den her kolos lige omme bagved.

I: Ja, sjovt. Hvad får det dig, der hvor du går nu, hvilken, hvad for en følelse har du der?

K: Der synes jeg der er ret fint, altså øh. Jeg synes det er nogle **fine, fine bygninger og der er**, at det bliver brugt og man kan kigge udover øh... Øh **de store industribygninger, der i baggrunden, som øh, som også fortæller lidt om området**.

I: Ja, spændende. Hvordan øh, plejer, har du før kommet nede på øh, i det her område?

K: Øhm, nej. Ikke rigtigt. Jeg tror faktisk ikke at jeg var klar over at man måtte komme. Jeg tror at jeg troede at det var mere lukket af.

I: Første gang at du ligesom besøgte området, var det i fredags, til det lille event jeg afholdte?

K: Ja det var det. Jeg havde været i andre dele af Sydhavnen men ikke i dele herude. De dele der liggere tættere ud mod øh, midtbyen.

I: Kan du huske øh, da du ankom til området, var du klar over øh, nu ved jeg du var på den historiske byvandring, var du klar over stedets historie inden?

K: Øh kun, kun delvist, altså jeg var klar over at det var et slagteri men ikke hvilke bygninger der præcist var brugt og... Og jeg var faktisk heller ikke klar over at så forholdsvis en stor del af det stadig var slagteri.

I: Nej, det jo lidt sjovt.

K: Det er jo nemlig lige lidt sjovt.

I: Nu hvor du er på vej tilbage af, så tror jeg lige jeg har nogle afsluttende spørgsmål.

K: Ja.

I: Øøh, ja, jamen det er jo egentlig hvor du kender stedet fra og bruger det men det har du lige sagt.

Transskriberet interview med Snedker

Interviewer / I: Mathilde Kirkegaard, Ph.d. Studerende
Mand / M: Snedker, respondent

M: Jeg har jo oplevet at øh, der var nogle hernede som stod ganske uskyldigt og snakkede og så pludselig så finder jeg et eller andet ude på Instagram. Og jeg er jo rigtig ked af dårlig, altså misinformation. Øøh... Information på forkert grundlag, dårlig billeder. Jeg er ikke selv, jeg bruger ikke selv sociale medier fordi det er simpelthen for farligt, det er for usikkert. Jeg har ikke styr på hvad der foregår, derfor så øh, når de nu står og tager billeder de unge mennesker der. Jeg har, nu nåede jeg jo ikke at spørge ham, hvad han egentlig havde forestillet sig...

I: Men ved du hvad jeg kan lige sige det til ham, at det eneste de øh, de må sådan, de må kigge på det selv og så øh må de ikke dele det, skal jeg ikke bare sige det?

M: Nej så skal de i hvert fald henvende sig til mig, hvis de gør et eller andet.

I: Hvis de deler noget med det.

M: Fordi, ja ja vi går også og overvejer meget hvad jeg skal lave af omtale og synlighed er godt...

I: Men det skal være den rette.

M: Der skal være kontrol, for jeg har øøh været i nærheden af den slags medier der øøh, der ender aldrig godt. Det bliver useriøst og der er vi ikke. Det er noget helt andet, vi har herovre.

I: Det skal jeg nok lige sige til dem. Hvad hedder det, hvis du bare snakker ind i den som en normal telefon, øhm, dit navn?

M: Det er Henrik (? Tid: 1:30).

I: Ja og din alder?

M: Det er 57.

I: Og du arbejder som snedker?

M: Ja altså, fritids.

I: Ja og hvad ellers er du, hvad laver du ellers?

M: Jamen så er jeg noget der hedder Line Supervisor i et øh (? Tid: 1:44).

I: Okay.

M: Ude i Viby. Laver fertilitetsapparater, ting der kan hjælpe graviditet.

I: Okay, spændende. Og hvor kender du det her sted fra?

M: Jamen jeg bor lige oppe i Skt. Paulsgade. Så jeg er jo kommet meget hernede og i hele mit liv er jeg kommet meget på havnen. Såe så så og så øh (? Tid: 2:04) fordi min bror han arbejder hernede på (? Tid: 2:06)-værkstedet tror jeg det hedder. Og det har været deres gamle øh, nej hvad hedder det lyslager, lampe lampelager.

I: Okay, nå, sjovt. Og øh hvordan bruger du stedet? Det siger jo også lidt sig selv.

M: Jamen jeg har så mit lille snedkeri. (Griner)

I: Super. Nu vil jeg bare sende dig afsted på den lille rute og så vil jeg spørge dig undervejs hvad du ser og øh hvad du bider særligt mærke i.

M: Vi ses!

I: Vi ses.

M: Hej.

I: Nå, nu øh nu vil jeg starte med at spørge dig om hvad du bider særligt mærke i ved det rum du kommer ind i nu.

M: Jamen det som som som, mine øjne lægger mest mærke til, det er jo **de røde mursten**. Altså jeg hæfter mig meget ved de her **tunge bygninger med med med tunge vægge** og **slidte slidte mursten hvor vinden virkelig har bidt igennem** øøh årtier jo ik'. Øøh så er det jo det, det jeg går på her, det jo det vi kalder gaden. Altså ned ad gaden, så det jo her jeg går ned langs med med **Hvalbergs gamle bygning** ik'.

I: Ja, lige inden krydset dernede faktisk.

M: Ja lige inden krydset ja, nu er jeg jo ved krydset ik' også, hvor hvor der jo ligger en ikke særlig køn gul bygning på højre side som er jo klart dyre end de andre ik' så øh.

I: Hvilken følelse giver det dig at være her?

M: Jamen det giver jo den der følelse af øh af øh **tiden**, at der er brugt tid hernede. At det har levet, det signalere jo alle mulige slags liv, kan man sige øøh, og jeg savner næsten at man havde været der dengang hvor det blev bygget og set hvordan det fungerede i virkeligheden, det kunne jeg godt ha' tænkt mig øøh.

I: Ja for du føler næsten du har kunne fornemme det eller hvad?

M: Ja noget af det kan jeg jo ved de gamle bygninger ik' også og nu kommer der lige en stor lastbil, så jeg viger lige pladsen (griner). Nede fra med slagteriaffald nede fra slagteriet hernede.

I: Og det er næsten også en del af stemningen.

M: Jaja og øøh... Og øøh noget om sommeren her. Om sommeren er lugten, det er noget, den her container den drypper med dejlig slagteri (griner).

I: Eej... Uuhm lækkert.

M: Så uhm ja det lugter godt om om sommeren har vi også god glæde af lugten fra slagteriet. Der er man ikke i tvivl.

I: Ja det kan jeg forestille mig. Så det er et meget aktivt kulturmiljø kan man nærmest sige.

M: Ja det, jamen det er det jo. Og jeg kunne godt ønske mig at det var mere aktivt og nu ved jeg godt, nu det vinter og så er dørene lukket og så noget men jeg kunne godt tænke mig at der var flere døre åbne. At man kunne se, for selv mig der har haft mit værktøj hernede i en 5 år efterhånden. Der er mange ting jeg ikke ved, så så der gemmer sig rigtig mange ting og der er selvfølgelig mig selv der har været dårlig til at gå ind og banke på altså ligesom der har været folk inde og banke på ved mig. Det kunne jeg jo også selv gøre, men det har jeg bare som regel ikke rigtig tid til, jeg er her jo af en grund kan man sige, jeg passer jo mit arbejde kan man sige. Men men det savner jeg lidt, men det er ofte mig selv. Nu er jeg faktisk nede i bunden af slagteriet.

I: Hvad bider du særligt mærke i hernede?

M: Jamen her er jo lidt et andet miljø. Altså der er **virkelig rodet** ik' altså her er virkelige, her sker virkelig noget, der er virkelig gang i den. Og jeg tænker dem der har deres værksted og der collab eller hvad hedder det, de har da virkelig glæde af slagteriaffald og lyde og lydene og det hele ik'. **Og de gamle ramper her igen altså det jo, med det her glas, altså der er jo de her vinduer, lavet af de der glasklodser, det jo virkelig... Gamle gamle gamle...**

I: Det er noget du særligt bider mærke i, er det noget der er særligt fremtonende hernede?

M: Jamen jeg bider mest mærke i det **originale, det gamle det helt gamle**. Så er der selvfølgelig klasket en masse nyt på og nogle grimme døre og noget, nogle reparation og noget men jeg kigger mest efter, jeg prøver at kigge igennem hvad det, kigger tilbage i tiden og ser de kæmpe store **træudhæng**, altså der bærer taget ik'?

I: Ja.

M: Og så selve **bygningerne faconer**, altså du buede vinduer og store udhæng og... Det synes jeg er helt vildt fedt og så er der der fliser på væggen der, **gule gule fliser ik'**. De har så fået vasket de værste blodspor af, fra fra dengang.

I: Men der er jo nogle fine spor, historiske spor.

M: Ja, det er det.

I: Det er der.

M: Det synes jeg.

I: Hvordan øh, nu er du nede i enden, er du begyndt at gå tilbage eller hvordan?

M: Nej øh, for jeg blev egentlig lidt nysgerrig, jeg så lige der var sådan en indgang her...

I: Ja, er du tit dernede i øh...

M: Nej det er jeg ikke, det sker faktisk tit at når jeg kører hjem, så tager jeg lige min cykel og så faktisk kør' den rute her ned.

I: Ja.

M: Øøøh og ogs' den rute jeg vil gå nu her om lidt, altså rundt om hjørnet der ned langs mur. Så jeg tager lige cyklen for lige at se, det kan være man hilser på nogen eller... Det kunne jo være der stod en dør åben, så det gør jeg faktisk tit for lige at se, holder der nogle nye biler eller nogle nye mennesker eller, et eller andet.

I: Det er der måske også flere der gør hernede, lige holder lidt øje med hinanden og... og øh... snakker sammen.

M: Jamen altså jeg er under det indtryk, nu er jeg så heldig at mit værksted ligger først på gaden og ret tilgængeligt og synligt og jeg har altid min dør åbent hvis jeg kan, så jeg oplever i hvert fald at der kommer mange og stikker næsen ind og siger hej og måske ved jeg ikke engang om de selv har værksted hernede eller om det bare er folk der er ude og gå en tur, men det sker tit.

I: Ja, spændende. Og nu er du begyndt at bevæge dig tilbage?

M: Jep, det er jeg.

I: Ja og øh hvordan er det det samme slags rum når du går den modsatte vej eller kan du mærke en ændring i atmosfæren?

M: Nej for nu kommer jeg så til at kigge ind ad, altså når man så kigger ind af de gamle bygninger, så kigger man ind af nogle vinduer og så pludselig sidder der nogle, det er dem der laver noget prototype halløj moderne hvor det så er moderne derinde i, kigger ind, jeg kan da lige se da er også en lang gang med fliser langs væggen, rigtig slagterigang. Når jeg kigger ind. Så... Og så er der jo de almindelige parkeret biler. Der er alle vejene uanset hvor man kigger hen i verden. Altså biler fylder meget.

I: Ja det gør de jo. Og i et miljø som det her, hvor der også er sådan lidt erhvervs, så er det måske også meningen er der skal være lidt biler, man kan måske ikke helt undgå det.

M: Jamen selvfølgelig skal der det, det er ikke på den måde. Det er ikke på den måde.

I: Ja.

M: Så er der det lille hus her på højre side hvor jeg tit har tænkt på, hvad foregår der derinde.

I: Ja.

M: Sådan et lille hus der stikker ud her, jeg har tit kigget ind og tænkt hvad er det der foregår derinde, jeg har aldrig set liv derinde. Så det...

I: Nej. Hva'e, er det et hus der faktisk er ganske sådan, hvad kan man sigem prominent, altså det stikker frem lige præcis i det kryds...

M: Jaja, altså det stikker ud. Der har måske været en portnerbygning engang, tænker jeg.

I: Så når man ser på den, så tænker man også er det er historisk?

M: Ja, jaja. Og nu går jeg faktisk på øh, hvor der er togskinnet, nu går jeg ind, ind til venstre hvor der er...

I: Hva' hvad får du, hvad kommer du til at føle når du, når du øh, det bider du mærke i kan jeg fornemme, så hvad gi'r det for en følels'?

M: Ja men så tænker man jo, hvad har de, hvad har de gjort togskinner, altså hvor har de, altså de går jo ned på havnen kan jeg se når man vender sig om, så der har jo været øhh... Jamen der har vel været kvægtransport.

I: Ja.

M: Mon ik'? At der kom kvæg i nogle togvogne simpelthen? Og så tænker man, nu det ikke så længe jeg var nede i Auschwitz, det var jeg sidste år...

I: Okay.

M: Så tænker man, nu ender togskinnerne heroppe for enden, så kan det være det var her man har læsset kvæg.

I: Ja.

M: Og så har de, så har de mødt deres skæbne her.

I: Åh nej.

M: Ja, så'h. For enden af togskinnerne oppe ved...

I: Så du får et helt klart historisk vingesus?

M: Ja...

I: Når man, når man går ved..

M: Ja.

I: Er der også brosten der eller er det...

M: Der er brosten men, jaa, det titter igennem ik', det titter igennem asfaltet ik' men øh... Men man har jo lagt asfalt her på et tidspunkt, for der har de jo, der har de jo kørt med gaffeltruck.

I: Ja.

M: Så, så der har man dækket det med asfalt.

I: Ja, hvor går du nu?

M: Jeg øh, drejer ind til venstre og går op langs med den store mur. Muren langs kystvejen her. Meget karakteristiske støtter, meget karakteristiske skrå støtter.

I: Mmh, langs muren.

M: En rigtig fin mur, den her.

I: Ja, og nu bliver det lidt mere intimt rumt, kan man nærmest sige.

M: Jamen man kommer ind i sådan en en øh, en åben gård her næsten med nogle højere mure som, som på en eller anden måde ser nyere ud, altså de bygninger ser nyere ud, stenene er nyere. Øh øh nyere vinduer og så noget. Og og, lige når bagsiden af noget, altså der er kun et par døre i. Der er ikke meget liv deromme, kan man sige.

I: Nej.

M: Øh... Så kommer man hen til en rampe, så kan man så se at der har været en fin rampe her helt henne i bunden. Der står faktisk en dør åben, det plejer der ikke at gøre, helt nede i bunden.

I: Nåå, spændende.

M: Ja, det kan jeg da lige ser hvad der foregår... Ja.

I: Er der noget du, nu nævnte du muren før, er der andet du bider særligt mærke i det område du går ned af eller den strækning du tar' ned ad der?

M: Øøh... Jeg tror faktisk, det jeg stikker hovedet ind ad her, det faktisk det aktive slagteri, jeg kan faktisk stikke hovedet ind øh øh i det aktive slagteri, der må jeg nok ikke gå ind, jeg vender lige om.

I: Der må du nok, det meget sjovt at se.

M: Ja, jajaja, og lugten var man ikke i tvivl om.

I: Okay, yes yes.

M: Der lugtede af slagteri.

I: Ej hvor sjovt, men den rute du tar' øh... Undskyld hvad?

M: Men det jeg bider mest mærke i, ja nu gør jeg det, det jeg bider mest mærke i heromme, det er jo bygningerne er højere, de er høje, de er forholdsvis høje, altså ikke høje, men højere ik' og muren er også høj. Det jo egentlig sjovt hvorfor man har lavet så høj en mur øh, dengang. For det har jo været et stort byggeri den mur.

I: Ja og det øh... Og det jo for at holde nogle dyr inde og nogle folk ude.

M: (Griner) Jojo, men den er trods alt 4-5 meter høj jo.

I: Ja.

M: Så store dyr har jeg nu ikke slagtet.

I: Nej. Jeg tror også der var øh, det var noget hygiejnisk.

M: Det kan være, det kan være, at der har været noget der ja, det kan være.

I: Lukke hele dyreslagteriet af.

M: Ja og så er der jo et sjovt sted heromme, hvor, hvor noget af en bygning er, man forestiller sig næsten der er et tag der øøh, der styrtet sammen, taget af eller et eller andet fordi jeg kan kigge ind over en mur og kigge ind over en gård hvor det pludselig vælter frem med planter og pletter og ting og sager. Øøh og der er ind, jeg kender ham faktisk ham der har det heromme. Har den her, har den her gård, han er kunstner. Og alle mulige sjove ting, jeg har været inde og se noget af, nogle af hans installationer. Der er sådan et gård miljø, helt grønt faktisk.

I: Nå, ja. Okay. Helt grønt, okay ja. Det er lidt kontrast til det andet. Det har der nok ikke været engang.

M: Og hvis man så kigger op, så bliver man ramt i sit hoved af Comwell hotel der kigger op. Og en bygge...

I: Okay ja, og hva'e øh, det bider du også lidt mærke i. Den er fremtonende?

M: Ja det gør ja. Ja jeg tænker jo øøh, himlen er vel for Søren's vores alle sammen, så hvorfor skal nogen have lov til at tage himlen for os andre tænker jeg. Med sorte bygninger, det var det jeg tænkte da jeg så det. (Griner).

I: Ja det er noteret nu. Hvor går du nu?

M: Jamen nu er jeg tilbage langs fogskinnerne, oppe ved krydset derhenne. Der går trapper op på taget og øh... Fornemmer at der er blevet læsset noget ind af nogle ramper og noget her.

I: Ja, spændende.

M: (? Tid: 13:58) Det må jeg gøre.

I: Nej det har jeg heller ikke. Det tror jeg desværre heller ikke jeg ved så meget om. Nu kan jeg, nu kan jeg...

M: Jajaja, nu kan du se mig. Og jeg synes jo, jeg synes jo nogen af de rigtig fine bygninger, det er de her tunge rødstensbygninger, som jeg er helt vild med. Det øh...

I: Ja. Som du også selv har ved værkstedet.

M: Ja som jeg også selv har. Jeg er meget glad for Maria. Når jeg kommer hernede fra og ser min egen bygning, så bliver jeg faktisk rigtig glad. Den er simpelthen så fin. Så er den så igen igen, når man kigger op, man behøver ikke engang at kigge op, så skimter man Danske Bank. Som i den grad fylder, kulissen ik.

I: Ja og hvad tænker du øh, når du kommer ned ad en historisk bygning versus måske at skulle have værksted i en ny bygning? Hvordan er det?

M: Jamen dét, det vil jeg faktisk have det rigtig rigtig dårligt med. Fordi det jeg laver, det det, det er en **tidslomme, jeg arbejder i**. Og og du vil ikke kunne skabe den samme stemning og øh, hvad skal man sige, indre skabertrang, i i noget anonymt. Om det så er nok så velfungerende og velopvarmt og velbelyst og glat og nystrøget beton så vil det ikke give det samme. Altså, ja jeg mangler da lidt plads inde på mit værksted. Men men det giver mig noget, inde med de kalkede vægge og de røde sten. Det tilfører simpelthen mit projekt noget ganske særligt. Som jeg vil komme til at mangle, altså når jeg står her, min dør, hvis jeg kan på nogen måde så lader jeg altid min dør stå åben, fordi så skinner solen ind ad døren og så kan jeg stå og kigge ud på **brostenene** øøh, og og med en kop kaffe stå og save i noget egetræ, så kan man da ikke ønske sig mere her i livet.

I: Nej (griner). Særlig stemning

M: Det det, **der er en ganske særlig stemning**. Øh og det er jo også det jeg så hører folk sige når de så stikker hovedet ind, altså med de **hvælvede lofter** og så nogle ting, det hører simpelthen sammen, det hele. Så mere af det.

I: Ja, mere af det. Hvad hedder det, tak for dit interview.

Transskriberet interview med Peer

Interviewer / I: Mathilde Kirkegaard, Ph.d. Studerende
Mand / M: Peer, respondent

M: Jamen jeg hedder jo Peer, og jeg går og tager billeder hernede. Jeg går nu ned langs frontløberne, og jeg ser en **container** med noget gammelt træ.. Og det får jeg jo straks lyst til at tage et billede af.. Det er måske sådan lidt forladt. Men måske ser det bare sådan ud fordi det regner lidt i dag.. Så ser tingene måske lidt mere **forladte** ud.

I: Ja det kan jo godt gøre lidt ved stemningen..

M: Nu går ved krydset.. Og så kan jeg jo se ned på de skorstene. **De rygende skorstene**. Det er jo noget helt særligt at man kan se dem i baggrunden. Jeg går videre ned af vejen, og her ligner det at der er nogen der har udstillet noget. Og nu kan jeg kigge lidt ind af nogle vinduer, og her kan man se ind. Jeg får lidt et indtryk af Kødbyen.. Der sidder folk med tophuer og MAC computere..

I: Når du siger Kødbyen, mener du så Kødbyen i København?

M: Ja det gør jeg nok.. Kødbyen i København.. Sådan lidt smart i det.. Og så her ved siden af der står der et gammel **toilet**.. Og det tager jeg også et billede af. Det giver en **sjov kontrast** til det hele.

I: Sjovt..

M: Og nu går jeg videre ned.. Der er ind i mellem nogle sådan lidt **forladte elementer** som man kan se at folk har brugt..

I: Hvad får de dig til at føle?

M: Jamen det får mig til at føle.. Ej, det kan jeg faktisk ikke lige koncentrere mig om nu, for nu er jeg lige kommet ned for enden.. Og nu kommer jeg faktisk helt ned i bunden, og jeg føler faktisk at jeg kan lugte køerne nu. Jeg bevæger mig lige om bag en container.. Og shit! Jeg kan faktisk se en ko.. Og der står sku en række køer herinde.. De skal sku ind og slagtes.. Jeg tager lige nogle billeder.. Ej jeg skal lige have et til. Vildt. Og her lugter virkelig dårlig hernede.. Jeg er ikke nogen veganertype – Jeg spiste tacos i går, men det er da sådan lidt ambivalent at stå og kigge på må jeg måske sige.

I: Ej hvor vildt!

M: Nå, nu går jeg videre.. Jeg går tilbage af vejen. Jeg elsker alle de døre, man får jo lyst til at gå ind i dem og se hvad der er på den anden side! Nå nu kommer jeg til en kunstner, jeg kender ham faktisk. Han har en masse kunst udstillet og det kan man jo sige.. Det er jo en **vanvittig kontrast** til køerne lige inde ved siden af som står og skal til at slagtes.

I: Ja, det må man sige..

M: Nå, men nu går jeg tilbage og drejer om hjørnet.. Og her kommer jeg om til den her **mur med de her spidser på**.. Jeg ved ikke om du kender den, men den er jo **vanvittig fed**. Den tager jeg også lige nogle billeder af. Og jeg går forbi en **have** der ser lidt forladt ud.. Og her ligger der nogle stole der ligner de er blevet brændt lidt.. Der er jo sådan noget hippie-shit rod over det.. Og jeg ved ikke hvad jeg synes om det. På den ene **måde er det jo fedt**, i dag er det jo gråt og regn, men det kan jo også være **lidt træls at se på**.

I: Okay..

M: Og så er der nogle døre hvor man kan gå ind, men det er helt klar også nogle døre hvor det nok ikke lige er alle der vil prøve at tage fat i døren og se om de kan komme ind. Det ser måske lidt privat ud... Men der er en dør helt her nede i buden.. Den bliver jeg jo nød til at prøve at tage fat i fordi jeg bliver for nysgerrig.. Og wow.. Den er faktisk åben.. What den er åben, jeg filmer lige til dig! Vent lige.. Vi er inde i slagteriet!

(Peer går rundt inde i Slagteriet, ikke optaget)

M: Så det var ret sjovt, at man kan gå derhen. Øh, og der har jeg lyst til at gå ind.

I: Ja det kan jeg godt forstå.

M: Det også fordi jeg tror de siger nej, så hvis han spørger mig om han må komme ind og tage billeder på et slagteri og det vil jeg bare så fucking gerne.

I: Ja det kan jeg godt forstå, og hvor øh...

M: Men øh, jeg er på vej tilbage nu.

I: Ja.

M: Jeg er sådan vendt om, der er jo ikke rigtig andre veje at gå her.

I: Nej, du øh går langs muren igen.

M: Jeg går langs muren... Tænker hvad skal der blive af det.

I: Mmh, spændende og øh er der noget du bider særligt mærke i her igen på vej tilbage?

M: Jamen her, her er der ligesom nogle stole, der står sådan lidt sjovt spredt placeret.

I: Ja.

M: Øøh og sådan et eller andet objekt over i hjørnet der står ved siden af en grøn dør, det ser bare, det ser næsten sådan opstillet ud.

I: Ja, mmh..

M: Jeg tager lige et billede af det. Så ja.

I: Og hvad får det dig til at føle?

M: Sådan lidt trist men det er jo også vejret lige nu ik'.

I: Jo, ja.

M: En lille smule trist, øh også den have her den har jeg faktisk ikke lagt mærke til før så, det er **lidt sad**. Men det er jo sådan lidt (? Tid: 1:26) kan man sige, visionen, det er at det skal være, det skal være (? Tid: 1:32) være forbundet eller sådan, et **enormt rod** og... Og sådan når man er sådan kreative typer hernede, sådan et sted her ik' det er derfor at det også er fedt at der kommer nogle og stille deres Mac computere og tager en tophue på, fordi det bare er sådan unægtelig virker lidt bedre på udefrakommende byggematadorer og jeg ved ikke hvad, det tror jeg virkelig, ja at end man ser det der rod. Sådan alt det der hippiepis.

I: (Griner) Som, som øh, du alligevel også går og tager nogle billeder af?

M: Jeg tager billeder af det men det er ik', det er ikke nødvendigvis fordi jeg synes det er... Altså det må godt repræsentere en eller anden form for... for tris... for tristesse eller sådan afvikling, hvilket (? Tid: 2:20) understrege en eller anden form for sådan dystre stemning, altså ja.

I: Mmh, ja. Altså øh tænker du, når du ser mange af de her forladte ting, så har du lidt nogle, både nogle beskrivelser der kan virke lidt positive og nogle beskrivelser der kan virke lidt negative...

M: Ja, jamen det er nok også lidt dobbeltydigt, øhm. Fordi det jo oplagte, jeg synes det er oplagte gode billeder, altså selvfølgelig, der er jo noget usagt over dem og billederne af de der stole der står spredt, kan man ligesom tolke alt muligt ind i, ja. Det er lidt, der er noget efterladt over det. Sådan. Men nu er jeg i hvert fald snart, nu går jeg lige forbi det gule

byg, byggeri her hvor (? Tid: 3:18) også ligger i. Og der er en trappe op. Og der ved jeg at man kan gå op på taget og det får jeg altså lyst til at gøre.

I: Ja, ja.

M: Og så er der det der skibelandskab ved siden af, som sådan faktisk er et rimelig tjekket sted.

I: Ja, okay, ja.

M: Og så er jeg faktisk nede ved dig igen lige om lidt.

I: Ej hvor fedt. Hvordan plejer du at bruge det her område?

M: Øh, jeg går bare rundt. Faktisk.

I: Ja, og tager nogle billeder ind i mellem?

M: Ja nu prøver jeg at gøre det lidt mere fokuseret, men jeg skal også gerne have nogle mennesker med, så det hele ikke bare bliver billeder af bygninger.

I: Ja. Ej hvor fedt Peer, tak for hjælpen.

